

OBRAZ LITERATURY POLSKIEJ

16114

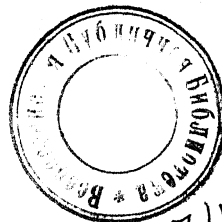
OBRAZ LITERATURY POLSKIEJ

W STRESZCZENIACH I CELNIEJSZYCH WYJĄTKACH

UŁOŻYŁ

Piotr Chmielowski

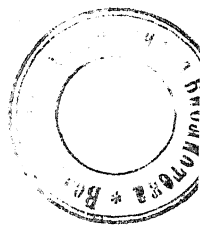
Tom II.

WARSZAWA
NAKŁAD GEBETHNERA I WOLFFA
KRAKÓW — G. GEBETHNER I SPÓŁKA
1898

Дозволено Цензурою.
Варшава, 1 Сентября 1897 года

OKRES SZÓSTY.

Początek i najświetniejszy rozkwit romantyzmu.

A) ROZWÓJ POEZJI.

I. Kazimierz Brodziński.

1. Wiesław. (1820).

Sielanka ta różni się od utworów tego rodzaju w wieku XVIII większym zbliżeniem się do rzeczywistości w malowaniu zwyczajów, obyczajów i charakterów wiejskich. Mowa wieśniaków została wprawdzie uszlachetnioną po literacku, ale zakresu pojęć i uczuć wiejskich nigdzie poeta nie przekroczył.

Treść: Wiesław, przybrany syn gospodarza Stanisława, który pragnąłby go ożenić ze swoją młodzieńką córką, Broniką, wysłany do Krakowa po konie, poznaje na weselu wiejskiem Halinę i od pierwszego spojrzenia przejmuje się dla niej żywym uczuciem. Powróciwszy do domu, otwarcie wyznaje przed Stanisławem zamiar wzięcia Haliny za żonę, co wywołuje gniew gospodarza, tak że Wiesław już myśli opuścić rodzinę, co go przytuliła, lecz wdanie się w tę sprawę roztropnego Jana sprowadza łagodne rozwiązanie. Z zezwolenia Stanisława idą Wiesław z Janem w swaty. Okazuje się, że Halina była córką Stanisława, zabłąkaną podczas wojny r. 1794 i przygarniętą przez poczciwą Jadwigę. Tak więc żeniąc się z Haliną, Wiesław spełnia zarazem gorące życzenia swego przybranego ojca. Całość składa się z 5 obrazków; przytaczam tu drugi w całości, a czwarty w skróceniu.

II.

Już wonny wieczór uśmiechał się ziemi,
Gdy wracał Wiesław z końmi kupionemi.
Z przydrożnej wioski rozlega się granie,
Słychać wesole pąsy i śpiewanie.
Parskając, konie biegną po gościńcu,¹⁾
Widać dziewoje przy rucianym wieńcu, .
Biją druźbowie w podkówki ze stali;
A gdy wędrowca mile powitali,
Tak rzekł starosta, zarządca wesela:
„Dobrze to w każdym zyskać przyjaciela!

¹⁾ forma ludowa, zamiast: gościńcu.